

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 9. Haer kloeckmoedigheydt teghen de gheesten der hellen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

§. 9. Haer kloeckmoedigheyt teghen de geesten der helle.

Joanna die van natuerewegen seer vreesachtigh was, hadde soo grooten schroom van den duyvel, die haer dickwils by nachten oock in sienelijcke ghedaente quam quellen, dat sy den meesten tijdt, oock in koutste vanden winter in volle sweet lagh. Sy verklaerde dese vrees aen haer Meesterse: Die haer in deser voeghen verweckte om teghen dese vyanden kloeckmoedigh te zijn. Sommighe menschen naementlyck vrouwe-personen die van natuere vreesachtigh zijn, moghen by de kinders vergelken worden, die voor een stroo gaen loopen, dat in sijn selven ende door sijn selven geen beweginghe heeft, noch eenigh quaet kan doen, dan als het door Godts toelaeten van een ander gebruyckt wort. VWat macht heeft den duyvel van sijn selven? Geen, geen. VVaerom is 't dan, dat hy soo veel quaets inde menschen doet? 'T is om dat de menschen aen hem plaats gheuen, toestaende dat den vyandt op hun versoekt: want alsdan wort hem van Godt toe-gelaeten t'gene hy doet. Den duyvel is eenen subtilen geest, ende soeckt onsen gront tot het binnenste te kennen. Soo hy ge waer wort, dat hem iemant begint gehoor te geven, soo wort hy sterck, om ons te beschaedigen. Maer als hy siet, dat iemant op hem niet en past, ende gewapent is met een vast betrouwen op Godt almachtich, wetende dat hem niet en kan over comen sonder het toe-laten Godts, ende in alles op sijn hoede is, alle deuren voor dien dief toe houdende: Dan wort hy soo machteloos, als een stroo, daer geen roeringe in en is. Een vast gegronde ziele in ootmoedicheyt ende vast betrouwen op Godt, dit siende, gevoelt dat alle haere crachten met eenen brandenden yver tegen hem ontsteken worden. Ick segge, ende gelooue vastelijck, dat een cloeckmoedige ziele, in ende door

Godt ontsteken zijnde, alle dese boose machteloose geesten, sal doen verdwijnen: Ghelijck een licht stroo dat van eenen stercken wint verdreven wort, soo dat men niet en weet waer het hencn gestoven is. Alsoo is't, ende noch lichtier dat men dese op-geblaesen hooverdige geesten verdwint. Ick en wille niet seggen dat hy onsterck is; want door Godts toe-laeten is hy seer sterck, besonderlijck voor een swacke ziele: Hy is eenen grooten konstenaer, ende seer behendigh in sijne aenslaegen: Daerom mach ieder een wel op sijn hoede zijn, met een vast betrouwen op de hulpe ende bystant Godts. Ick wille hier by voegen, hoe ick my in dese dingen gevoele. Segge dan, dat ick alle de crachten mijn der ziele, inende door Godt ontsteken vinde als met eenen heeten brandt, ende over grooten haet tegen alle die boose geesten der helle, om door Godts machtige handt, tegen hun alle te vechten ende te vrecken dat sy in de zielen der menschen oyt gedaen hebben, of tot het eynde des wereldts sullen doen.

XXII. CAPITTEL.

Wat'er voor-gevallen is in't jaer 1637.

S. 1. *Christus verthoont haer sijn droefheyt over de sonden der menschen.*

Als wanneer sy inde Hooft-kercke de Misse hoorde van't Alderheylighste Sacrament, ende met een nederigh gemoet van haeren Salighmaecker verfocht, dat hy sich soude geweerdighen haere arme ziele met sijn genaedighe ooghen t'aensien: verthoonde, sich Christus aen Agnes heel overdeekt van wonden, ende gaf haer te kennen, dat hy door de sonden der menschen soo deerlijck mishandelt wiert, besonderlijck